

РЕШЕНИЕ

№ 7171

гр. София, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Георги Терзиев

ЧЛЕНОВЕ: Виржиния Петрова

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8354** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба И. А. Д. срещу Решение № 2805/13.06.2023г. по НАХД № 5813/2022г. на СРС, 107 – ми състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 11-01-844/11.04.2022 г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на жалбоподателя на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция/ЗДФИ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за извършено нарушение на чл. 13, ал. 3. т. 6 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор/ЗФУКПС/.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Претендира се, че съдебното решение е постановено в нарушение на процесуалните правило и несъответствие с материалноправните разпоредби. Твърди, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка. В тази връзка излага, че в производството пред въззивната инстанция е поискана съдебно-счетоводна експертиза, която да установи през посочения процесен

период в АУАН и НП обективното и навременно осчетоводяване на стопанските операции от страна на жалбоподателя и съответно правилно ли е извършено осчетоводяването –отразяването на сметките 602 и 604? В жалбата е застъпено становище за незаконосъобразност на наказателното постановление. Сочи се, че от 01.01.2016г. за „Терем“ ЕАД е в сила нов сметкоплан -петразряден, и счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ не се използва в счетоводната отчетност на дружеството през периода на твърдяното нарушение, като подсметка 22 „Е. договори“ също не се използва в счетоводната отчетност на дружеството. Поддържа се, че АНО въвежда сметки и счетоводни записи, които не почиват на събраните доказателства и затова прави грешни изводи за твърдяното нарушение. Навежда се довод, че АНО не посочва конкретна норма/разпоредба, която да урежда точно този модел на осчетоводяване, посочени в НП, който да е задължителен при наличието на такава хипотеза. Счита се, че не се доказва и вината на нарушителя. Поддържа се, че ЗФУКПС не предвижда административнонаказателна отговорност за деяния по чл. 13, ал. 3, т. 6 от закона. Прилага практика на въззивния съд по аналогични случаи, включително и Решение на СРС, с което е отменено НП срещу него за наложено наказание за аналогично деяние, касаещо друг предшествващ период. Излага също, че нито в АУАН-а, нито в НП, респективно в обжалваното решение на първоинстанционния съд не става ясно коя сфера от обществените отношения са увредени от моите действия, обединени в едно нарушение, и по какъв начин и в кой конкретен момент, като се има предвид, че процесният период обхваща от 15.02.2019 г. до 30.04.2021 г., а справка с изх. рег. № ФД-01-843/08.06.2021 г. съдържа информация за цял календарен месец и цяла финансова година.

Иска се отмяна на обжалваното решение на Софийския районен съд и постановяване на решение, с което да се отмени наказателното постановление, алтернативно да се отмени обжалваното решение и делото се върне за ново разглеждане от друг състав на съда. Не претендира разноси по делото.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, се явява лично, поддържа жалбата по изложените в същата съображения.

Ответникът по касация- Директорът на Агенцията за държавна финансова инспекция, редовно и своевременно призован, се представлява от юрк. Г., която намира първоинстанционното решение за правилно, а касационната жалба за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежната страна в производството по делото, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Касационният съд намира, че е допуснато в производството процесуално нарушение, поради неизясняване на фактическа обстановка е ограничило правото на защита на наказаното лице, а същевременно препятстващо и съдебната проверка за материална законосъобразност на издадения акт на административнонаказателно правораздаване.

Решението е валидно и допустимо, но е неправилно. Съображенията са следните:

Касационният съд намира, че е допуснато в производството по издаване на процесното наказателно постановление съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на наказаното лице, а същевременно препятстващо и съдебната проверка за материална законосъобразност на издадения акт на административнонаказателно правораздаване.

В обстоятелствената част на наказателното постановление / на страница 1/ е посочено следното: „През периода от 15.02.2019 г. до 30.04.2021 г., в [населено място], И. А. Д. в качеството си на изпълнителен директор на „Терем-Холдинг“ ЕАД, [населено място] и ръководител на организация от публичния сектор по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 8 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС, обн. ДВ, бр. 21 от 10.03.2006 г., изм. и доп. ДВ, бр. 13 от 12.02.2019 г.) е осъществил плащания на обща стойност 8 578,59 лв. от дружеството към изпълнителите по 5 бр. договори за услуги, по които е възложител „Терем - Холдинг“ ЕАД, [населено място], без за осъществяване на разходите да е приложил контролни дейности включващи „политики и процедури за обективно, точно, пълно, достоверно и навременно осчетоводяване на всички стопански операции“.

С деянието е нарушена разпоредбата на чл. 13, ал. 3, т. 6 от Закона за финансовото управление и контрол в публични сектор (ЗФУКПС. ред. ДВ, бр. 13 от 12.02.2019 г.).

После в наказателното постановление са описано: „През периода от 15.02.2019 г. до 30.04.2021 г., „Терем-Холдинг“ ЕАД, [населено място] е осъществило разходи, на обща стойност 9 738,00 лв., по пет договора, от които един за даване на консултации по обезвреждане и утилизация на боеприпаси и специално оборудване; един договор за митническо посредничество; един договор за организиране транспорта на щурмови вертолет и два договора за преводачески услуги.

Съгласно представената на финансовата инспекция справка, изх. № ФД-01-843 от 08.06.2021 г.; изх. № ФД-01-844 от 08.06.2021 г. и изх. № ФД-01-845 от 08.06.2021 г., плащането по посочените договори са извършени през периода от 30.09.2019 г. до 30.04.2021 г., като платените на лицата суми, в общ размер на 8 578,59 лв. са осчетоводени по Д-та на счетоводна сметка 604 „Разходи за заплати“.

С деянието си И. А. Д. е извършил разход на обща стойност 8578,59 лв. по 5 бр. Договори за услуги, по които е възложител „Терем“ ЕАД, [населено място].

Извода, който е направил АНО е, че с деянието е нарушена разпоредбата на чл. 13, ал. 3, т. 6 от Закона за финансовото управление и контрол в публични сектор

(ЗФУКПС. ред. ДВ, бр. 13 от 12.02.2019 г.).

По сходен начин е подходил и актосъставителят при изготвянето на АУАН, с който е формулирано административнонаказателното обвинение срещу Д..

От изложеното е видно, че е налице противоречие, тъй като от една страна се твърди, че е осъществено едно нарушение, а от друга страна се описват повече такива. От описаното в съставените актове не става ясно коя е датата/датите на нарушението, респ. нарушенията /15.02.2019 г. или 30.04.2021 г./. Така посоченото пречатства възможността на наказаното лице, както да разбере за какво точно е обвинен и за какво е наказан, да организира адекватно защитата си по повдигнатото му административнонаказателно обвинение, така пречатства и съда, да провери дали наложената санкция е законосъобразна. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

Следва да се коментира, в принципен план, разпоредбата на чл. 18 ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН, административно нарушение е всяко противоправно деяние, което може да бъде действие или бездействие. Посочената легална дефиниция изключва тълкуване, че деянието представлява съвкупност от повтарящи се действия, всяко едно от които осъществява състав на административно нарушение. В ЗАНН не е уредена изрично усложнената противоправна дейност, аналогично на чл. 26 НК; като в разпоредбите на ЗАНН, определящи административното нарушение не се препраща към този текст от кодекса, а само по изрично посочените в чл. 11 от ЗАНН въпроси - на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, и то доколкото не е предвидено друго. Съгласно изричната разпоредба на чл. 18 от Закона за административните нарушения и наказания, когато едно лице извърши няколко отделни нарушения, се налагат отделни наказания за всяко едно от тях. В административно-наказателната отговорност не се прилагат разпоредбите на чл. 23 - 26 НК. В този смисъл са и мотивите по т. 8 от Тълкувателно решение № 77 от 29.11.1984 г. по НД 68/1984 г. на Върховния съд. Разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН е императивна.

В контекста на изложеното, в случаи като настоящия, когато се твърди и описва в наказателното постановление и наличие на повече от едно нарушения, но е наложена една глоба, се пречатства възможността на привлечения към административнонаказателна отговорност да разбере за кое точно конкретно нарушение /от описаните/ му е наложено административното наказание, както и възможността съдът да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма.

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за основателна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде отменено, като следва да

бъде отменено и наказателното постановление.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII- ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2805/13.06.2023г. по НАХД № 5813/2022г. на СРС, 107 – ми състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 11-01-844/11.04.2022 г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на жалбоподателя на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция/ЗДФИ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за извършено нарушение на чл. 13, ал. 3. т. 6 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор/ЗФУКПС/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.